

וכשהמחלמתו זו הפל כראוי, או
ונירום אלוהי ישעי.

פתח רבי ייסא ואמר, (איוב לו) לא
יגרע מצדיק עיניו ואת מלכים
לפesa וישבם לנצח ויגבהו. בא
ראה, קרשעים לא שולטים
בעולם ונוארים ממנה [מהעולם], אז
הצדיק שלט בעולם. זהו שפטות
לא יחיה רשות ומשפט ענינים יתון.
מה פתוח אחריו? לא יגרע מצדיק
עיניו. מה זה עיניו? כמו שנאמר
(תהלים לד) עיני ה' אל צדיקים.

את מלכים לפesa - אלו הם
המלכים השולטים שנאחים
בפסא. וישבם לנצח - שהתקימו
בפסא בזמנים שלם. ויגבהו - מה
ויגבהו? לשולט בעולם, ויתקיים
הפסא על עמוידון. דבר אחר
ויגבהו - שנותלים את הפסא
ומעדדים אותו למעלה להאהז
במקוםו כראוי. אז הפל יחו
אחד.

בעודם הולכים ראו איש אחד
שהיה בא, ועלם אחד עמו רוכב
על כתפו. אמר רבי יצחק, וראי
שהאיש הזה הוא יהודי, וכדי
לזכות אנשים הוא בא. אמר רבי
ייסא, נזכה אנו בו בראשונה.

בשגען אליהם, אמר רבי ייסא,
אייפה הכללי [המזה של העם] עם
מאכל הדך? אמר, כדי שיזוף [בו]
אנשים, שהרי יש לי שני בניין,
והגיע הצבא לעיר ונשבה, וקעת
אני הולך כדי שיזוף בהם בני
אדם. זכו עמו וננתנו לו לאכל.

בינתיים פתח אותו יהודי ואמר,
(במדבר כח) את קרבני לחמי לאשי
ונגו. הקרבן של קדוש ברוך הוא
בכל יום כדי לוזן את העולם

למיכל. ארקי פתח בהוא יודאי ואמר, (במדבר כח) את קרבני לחמי לאשי וגוי.

ומתמן אתברכה, לאנהרא לכל אינון
דلتתא, ובכד (כא) אתמליה, כלל קרוא
יאו, בדין וירום אלהי ישעי.
פתח רבי ייסא ואמר, (איוב לו) לא יגרע
מצדיק עיניו ואת מלכים לפesa
וישבם לנצח ויגבהו, תא חז, כד חייביא
לא שלטין בעלמא ואתאידי מיניה (בעלמא),
בדין צדיק והוא שליט בעלמא, הדא הוא
דכתיב, (שם) לא יחיה רשות ומשפט ענינים
יתון. מה כתיב בתורה, לא יגרע מצדיק
עיניו, מהו עיניו, כמה דאת אמר (תהלים לו)
עינוי יי אל צדיקים.

את מלכים לפesa, אלין אינון מלכין
שליטין, דאתאחדן לפesa. וישבם
לנצח, דאתקימו בקרים, בקיומא שלמים.
ויגבהו, אמאי ויגבהו, לשلتאה בעלמא,
ויתקיים ברסיה על סמכותה. דבר אחר
ויגבהו, דעתלי ברסיה, וזקפני לה לעילא,
לאתאחדא בתורה קרוא יאות, ובדין כלל
יחידא הדא.

עד דהו אזייל, חמוי חד בר נש, דהוה ATI
ומחר ינוקא עמיה, רכיב על בתפיה.
אמר רבי יצחק, וראי הא בר נש יודאי
אייהו, ובגין לזפה לבני נשא קא ATI. אמר
רבי ייסא, נזכה אנו בקדמיתה ביתה.

בד מטה לגביהו, אמר רבי ייסא און
קיסטה דטרימא (ס"א קוסטה דעתمرا) בקירותיו
דאורה, אמר בגין דיזפון (ר"א לע"ב) בגין
נשא, דהא תרין בגין אית ל, ואתא טירנא
למתא, ואשטו. והאידנא איזילנא, בגין
דיזפון בהו בגין נשא. זכו בהדייה, ויהבו ליה
ארקי פתח בהוא יודאי ואמי, (במדבר כח) את קרבני לחמי לאשי וגוי.